

[Madsen-Mygdal.]

Og hvad har Regeringen gjort for at ændre den Skændelsgerning, som den forrige Regerings Tilpasning af Lønningsudgifterne blev udraabt for at være? Ja, vi har jo nu — men det er ganske vist først to Aar efter Valget, saa helt forførdelig kan den Tilstand, der var skabt, dog vel ikke være — faaet gennemført en Lønningslov, der i det store og hele er en Bekræftelse af Skændselen fra 1927, og hvor en væsentlig Del af Udgiftshøjelsen skyldes netop den Forbedring af Avancementsforholdene, som Venstres Regering havde bragt i Forslag og var rede til at gennemføre.

Regeringen har fra først til sidst haft Føringer i denne Sag. Det var Regeringen, der ønskede en Kommission, og det var Regeringen selv, der foretog et Aars Udsettelse af Revisionen, som var lovet Tjenestemændene allerede i 1930. Regeringen udnævnte Kommissionens Formand, som har udarbejdet det Forslag, som Parterne i Kommissionen derefter, om end med Betænkelighed, samlede sig om, det Forslag, som Regeringen gjorde til sit ved at fremsætte det uændret for Rigsdagen. At det staar i absolut Misforhold til hele Agitationen før Valget, og at der er Tjenestemænd, der har følt sig snydt og narret, ja, det kan Regeringen takke sig selv for; men om den derfor lærer i Fremtiden ikke at love mere, end hvad den agter at holde, det er maaske et helt andet Spørgsmaal.

Ved en Sammenstilling af Regeringens Arbejde i de to Aar, der er gaaet efter Valget, med Agitationen forud for Valget er der et andet og desværre netop nu meget betydningsfuldt Omraade, hvor Regeringen staar fuldstændig bar og blank i absolut Modstrid med det højtaltende Praleri, der blev udfoldet før Valget. Det hed sig den Gang, altsaa for to Aar siden, overfor Vælgerne: Denne magtesløse Klasse-regering — det var altsaa Venstregeringen — er ude af Stand til at løse Erhvervs-krisen, det kan kun en socialdemokratisk Regering, lad os blot komme til, vi har en Række udmærkede Forslag færdige, og naar de bliver gennemført, saa kommer Hjulene i Gang, saa faar Arbejderne Beskæftigelse, saa blomstrer Handel og Om-sætning o. s. v.

Ja, saadan var det, man talte til Vælgerne i 1929, og samtidig hed det den Gang, at den Gang var det alt sammen Nød og Elendighed, skønt Forholdet den Gang faktisk var det, at med Aaret 1929 var Arbejds-løsheden stærkt nedadgaende, alle

vore Hovederhverv havde forholdsvis gode Tider, og endog Industrien har erklæret Aaret 1929 for at være et af dens bedste. Der er ingen, der tvivler om, at alle Erhverv, hele Befolkningen i Dag gerne vilde ombytte 1931 med 1929, hvis det var muligt.

Samme Dag som Regeringen havde sit første Møde med Folketinget efter Valget den 14. Maj 1929, skrev „Social-Demokraten“ følgende, som jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse:

„Arbejds-løshedens Nedgang fortsættes heldigvis Uge efter Uge; hvis denne Nedgang blot kan fortsættes nogle Uger endnu, er der Haab om, at vi efter Aars Forløb atter kan nærme os normale Tilstande.“

Ja, saadan var Situationen, da Regeringen tiltraadte. Men i Dag, efter at vi i to Aar har haft en Regering, hvis særlige Speciale det jo netop er at bekæmpe Arbejds-løsheden, nu er det lidt anderledes, nu kan „Social-Demokraten“ ikke skrive saaledes, som den skrev for to Aar siden. I dette Øjeblik, da Regeringen formentlig staar i Færd med at hjemsende Rigsdagen, er Udsigterne for dansk Erhvervsliv mørkere, end vi, der lever i Dag, nogen Sinde har set dem.

Men hvor er da Regeringens færdige Forslag henne? I de to Aar, der er gaaet, har vi ikke set noget til dem. Tror Regeringen ikke, der nu er Grund til at faa dem frem? Nu, da Landet mere end nogen Sinde trænger til en Regering og et Regeringsinitiativ, der vil føre den økonomiske Udvikling i den Retning, hvor Redning er at finde, ønsker den kun hurtigst muligt at blive fri for Rigsdagsbesværet. Midt i denne erhvervspolitiske Fattigdom fandt Finansministeren det paakrævet, da vi for nylig afsluttede Finanslovens tredie Behandling, at gøre et Forsøg paa at holde Modet oppe hos den skuffede Menighed ved at fremlægge en Oversigt over, hvad der er planlagt af Statsarbejder for det kommende Aar, for derigennem at vise, at Regeringen dog har gjort noget for at bekæmpe Arbejds-løsheden. Selvfølgelig, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen maatte ogsaa have det med i sin Lovsang til Regeringen, og Dagen efter, at den højtærede Finansminister her fra Talerstolen havde fremlagt dette interessante Materiale, skrev „Social-Demokraten“ en Lovsang med Tak og Hyldest, hvori det bl. a. hed — jeg beder om Tilladelse til igen at citere —:

„Dette viser, at Regeringen Stauning har haft Blikket aabent for at fremskaffe